

- β'. Διὰ τί ὁ μὲν ἄνωθεν ἀπὸ τοῦ Ἀβραάμ ἀρ-
ξάμενος κατὰγει τὴν γενεαλογίαν· ὁ δὲ κά-
τωθεν ἄνεισιν, οὐκ ἐπὶ τὸν Ἀβραάμ ἵστα-
ται, ἀλλ' ἐπὶ τὸν Ἀδὰμ καὶ τὸν Θεόν. 892.
- γ'. Πῶς ὁ μὲν Ματθαῖος ἀπὸ τοῦ Δαυὶδ καὶ
Σολομῶντος διαδόχων ἐπὶ Ἰακώβ καὶ Ἰω-
σήφ τὰ γένη κατὰγει· ὁ δὲ Λουκᾶς ἀπὸ
Δαυὶδ καὶ Νάθαν παίδων ἐπὶ Ἡλὶ καὶ Ἰω-
σήφ, ἐναντίως γενεαλογῶν τῷ Ματθαίῳ. 893.
- δ'. Ἀφρικανοῦ περὶ τῆς ἐν τοῖς ἱεροῖς Εὐαγγε-
λίοις γενεαλογίας. 900.
- ε'. Διὰ τί ὁ Ματθαῖος τοῦ Ἀβραάμ προτάττει
τὸν Δαυὶδ ἐν τῇ τοῦ Χριστοῦ γενεαλογίᾳ
φῆσας· Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ,
υἱοῦ Δαυὶδ, υἱοῦ Ἀβραάμ. 901.
- ς'. Διὰ τί μετὰ τὸν Δαυὶδ οὐκ ἐπὶ τοὺς ἐξῆς
διαδόχους τοῦ γένους κατὰγει, ἀνατρέχει
δὲ ἐπὶ τὸν Ἀβραάμ, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τὸν
Ἀδὰμ, οὐδ' ἐφ' ἑτερόν τινα τῶν πάλαι θεο-
φιλῶν ἀνδρῶν. 904.
- ζ'. Διὰ τί τῆς Θάμαρ, οὐχὶ δὲ καὶ ἐτέρας ἐπ'
ἀγαθοῖς κατορθώμασι μαρτυρουμένης γυ-
ναικὸς ἐμνημόνευσεν ὁ Ματθαῖος. 905.
- η'. Διὰ τί τῆς τοῦ Οὐρίου γυναικὸς ἐμνήσθη ἐπὶ
τῆς γενεαλογίας ὁ Εὐαγγελιστής. 912.
- θ'. Διὰ τί τῆς Ρούθ ἐμνημόνευσεν ὁ Εὐαγγε-
λιστής. 916.
- ι'. Διὰ τί τὸν Ἰωακείμ Ἰεχονίαν ὀνομάζει ὁ
Εὐαγγελιστής. 917.
- ια'. Διὰ τί ταῖς ἐν τῇ γενεαλογίᾳ κέχρηται
ὑποδιαστολαῖς, μὴ ὁμοῦ συνάψας ἀπὸ
Ἀβραάμ ἐπὶ τὸν Χριστὸν γενεὰς τεσσαρά-
κοντα δύο, διελθὼν δὲ τὰς διαδοχὰς καθ'
οὓς ἐξέθετο ἀφορισμοὺς. 921.
- ιβ'. Διὰ τί ἀπὸ τῶν Δαυὶδ χρόνων ἐπὶ Ἰεχο-
νίαν καὶ τὴν εἰς Βαβυλῶνα αἰχμαλωσίαν
ἐπτὰ καὶ δέκα βασιλευσάντων, δεκατέσ-
σaras εἶναι φησι γενεὰς ὁ Εὐαγγελι-
στής. 921.
- ιγ'. Διὰ τί τῶν μετὰ Ἰεχονίαν ἐπὶ τὸν Ἰωσήφ
γενεαλογουμένων δύο καὶ δέκα ὄντων, ὁ
Εὐαγγελιστής δεκατέσσaras πάλιν εἶναι
φησιν. 925.
- ιδ'. Διὰ τί τοῦ τέκτονος υἱὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν
ἐχρημάτισεν, ἀλλ' οὐ τινὸς ἐπισήμου καὶ
ἐνδόξου ἀνδρός. 928.

ιε'. Πῶς ἐπὶ τὸν θρόνον Δαυὶδ λέγεται κεκαθι-
κέναι. 928.

ισ'. Πῶς ἀπὸ τῆς Βηθλεὲμ ὁ μὲν Ματθαῖος εἰς
Αἴγυπτον ἱστορεῖ, ὁ δὲ Λουκᾶς εἰς Ἱερου-
σαλὴμ, κἀκεῖθεν εἰς Ναζαρεθ πρὸς τῶν γο-
νέων φέρεσθαι τὸν Ἰησοῦν. 933.

Ἐκλογή ἐν συντόμῳ ἐκ τοῦ αὐτοῦ Εὐσεβίου πρὸς
Μαρτῖνον περὶ τῶν ἐν Εὐαγγελίοις ζητημά-
των καὶ λύσεων. 937—976.

ΖΗΤΗΜΑΤΑ

α'. Πῶς παρὰ μὲν Ματθαίῳ ὁψὲ Σαββάτων φαί-
νεται ἐγηγεργμένος ὁ Σωτὴρ, παρὰ δὲ τῷ
Μάρκῳ πρῶτῃ τῇ μιᾷ Σαββάτων. 937.

β'. Πῶς κατὰ τὸν Ματθαῖον ὁψὲ Σαββάτων ἡ
Μαγδαληνὴ τεθεαμένη τὴν ἀνάστασιν, κατὰ
τὸν Ἰωάννην ἡ αὐτὴ ἐστῶσα κλαίει παρὰ
τῷ μνημείῳ τῇ μιᾷ τοῦ Σαββάτου. 940.

γ'. Πῶς κατὰ Ματθαῖον ὁψὲ Σαββάτων ἡ Μαγ-
δαληνὴ μετὰ τῆς ἄλλης Μαρίας ἀψαμένη
τῶν ποδῶν τοῦ Σωτῆρος, ἡ αὐτὴ πρῶτῃ τῇ
μιᾷ τοῦ Σαββάτου ἀκούει «Μὴ μου ἄπτου»
κατὰ τὸν Ἰωάννην. 948.

δ'. Περὶ τοῦ τάφου καὶ τῆς δοκούσης διαφω-
νίας. 952.

Παραρτήματα εἰς τὰ Ζητήματα πρὸς Στέφανον·
ἐλληνιστὶ καὶ συρολατινιστὶ. 957.

Παράρτημα εἰς τὰ Ζητήματα πρὸς Μαρτῖνον. 984.

Μικρότερα τεμάχια περὶ τῶν αὐτῶν. 1008.

Ἐκλογαὶ προφητικαὶ· εἰς λόγους τέσσα-
ρας. 1021—1273.

Λόγος Α'. 1021.

Λόγος Β'. 1089.

Λόγος Γ'. 1116.

Λόγος Δ'. 1192.

Περὶ τοῦ βίου τῶν προφητῶν· τεμάχια. 1261.

Κανόνες δέκα τῆς ἁρμονίας τῶν Εὐαγγελίων·
λατινιστὶ. 1273.

Ἐπιστολὴ Εὐσεβίου Καρπιανῷ περὶ τῶν κανό-
νων τῶν Εὐαγγελίων. 1276.

* Πίναξ ἀναλυτικὸς τῆς Εὐαγγελικῆς Ἀποδεί-
ξεως καὶ τοῦ κατὰ Ἱεροκλέους λόγου· λα-
τινιστὶ. 1291.

* Πίναξ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ εἰκοστῷ δευ-
τέρῳ τόμῳ· λατινιστὶ. 1305.

Τέλος τῶν ἐν τῷ εἰκοστῷ δευτέρῳ τόμῳ.